

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 22Csp/93/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120214585
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ágnes Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1120214585.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I o návrhu žalobcu: Spotrebiteľské Centrum občianske združenie, A. Warhola 33, Medzilaborce, IČO: 42 249 708, právne zastúpený: JUDr. Roman Jurík, so sídlom M. Flengera 4, Nové Zámky, proti žalovanej: Invia.sk, s.r.o., Dunajská 4, Bratislava, IČO: 35 884 797, právne zastúpená: STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., Dunajská 15, Bratislava, IČO: 36 795 038, na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a** .

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa 27.4.2020 doručil na Okresný súd Humenné návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v znení:

I. Ukladá žalovanej povinnosť zdržať sa voči spotrebiteľom, ktorí nemohli nastúpiť na zájazd z dôvodu mimoriadnej situácie vyhlásenej vládou Slovenskej republiky dňa 16.3.2020 a/alebo odstúpili od zmluvy o zájazde z dôvodu opatrení na zabránenie šírenia vírusu SARS-CoV-2, vymáhania plnenia a uplatňovania nárokov podľa článku 3 bodu 3.8 obchodných podmienok účinných odo dňa 20. 1. 2020 v znení: «Pokiaľ si cestujúci vyberie pre nákup Zájazdu produkt „Šikovná záloha“, tak Invia vystaví Cestujúcemu platobné podmienky produktu „Šikovná záloha“ prostredníctvom platobného e-mailu (ďalej len „Platobné podmienky“). Uzatvorením Zmluvy o zájazde sa potom medzi Cestujúcim a Inviou uzatvára zmluva o pôžičke, kde zapožičia Invia Cestujúcemu čiastku rovnajúcu sa rozdielu medzi zálohou na cenu Zájazdu uvedenú v Zmluve o zájazde a čiastkou uvedenou v rozvrhu platieb podľa Platobných podmienok produktu „Šikovná záloha“ a Cestujúci túto čiastku od Invie prijíma (ďalej len ako „požičaná čiastka“) a zaväzuje sa ju Invii vrátiť v lehote najneskôr do dátumu uvedeného v Platobných podmienkach. Požičanú čiastku Invia uhradí ako doplatok zálohy uvedenej v Zmluve o zájazde v prospech cestovnej kancelárie, s ktorou má klient uzatvorenú Zmluvu o zájazde podľa podmienok v nej uvedených. Požičaná čiastka nie je úročena. Cestujúci je oprávnený požičanú čiastku vrátiť kedykoľvek, i v splátkach, celú najneskôr však do uvedeného dátumu v Platobných podmienkach.»

II. Ukladá žalovanej povinnosť zdržať sa používania obchodnej podmienky uvedenej v článku 3 ods. 3.9 obchodných podmienok účinných odo dňa 20. 1. 2020 a uplatňovania nárokov z nej vyplývajúcich v znení: „Pre prípad omeškania s vrátením požičanej čiastky podľa odstavca 3.8 sa Cestujúci zaväzuje uhradiť Invii zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % dlžnej čiastky za každý deň omeškania až do zaplatenia. Týmto potom nie je dotknuté právo na náhradu škody a právo na uhradenie zákonných úrokov z omeškania.“, v časti zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne z dlžnej čiastky za každý deň omeškania a práva na zákonný úrok z omeškania.“

III. Poučuje žalovanú o možnosti podať žalobu, ktorou sa bude domáhať určenia, že zmluva o pôžičke alebo zmluva o úvere podľa článku 3 bodu 3.8 obchodných podmienok spoločnosti Invia.sk, s.r.o. existuje a že právo na úrok z omeškania podľa článku 3 bodu 3.9 obchodných podmienok spoločnosti Invia.sk, s.r.o. existuje.

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov konania.

1.1 Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že je právnickou osobou založenou na ochranu spotrebiteľov a v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, lebo združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, lebo ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom („kolektívne záujmy spotrebiteľa“). Tiež uviedol, že žalovaná pôsobí ako cestovná agentúra a za odplatu sprostredkováva tretím osobám zájazdy. Žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil na tom skutkovom základe, že žalovaná poskytuje svojim klientom, ktorí nezaplatia cenu zájazdu pri podpise zmluvy, službu „Šikovná záloha“, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ je pri podpise zmluvy o zájazde povinný uhradiť iba základnú časť kúpnej ceny zájazdu a následne sa zaviazá v splátkach alebo jednorazovo uhradiť cenu zájazdu. Podľa tvrdenia žalobcu v priebehu uzatvárania zmluvy o zájazde nie je cestujúci žiadnou formou informovaný o skutočnosti, že uzatvorením zmluvy o zájazde s využitím služby „Šikovná záloha“ čerpá od žalovanej pôžičku. Žalobca poukázal na to, že toho času žalovaná adresuje spotrebiteľom výzvy k úhrade platby v zmysle článku 3 bod 3.8 obchodných podmienok, pričom voči spotrebiteľom chce uplatňovať neprimerané pokuty a sankcie. Dodal, že s účinnosťou od 01.04.2015 môžu spotrebiteľské úvery alebo iné úvery a pôžičky pre spotrebiteľov poskytovať len veritelia alebo iní veritelia s povolením udeleným Národnou bankou Slovenska podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Zo zoznamu veriteľov vedeného NBS však podľa žalobcu vyplýva, že žalovaná mala do 27.02.2018 povolenie pôsobiť na finančnom trhu výlučne ako finančný sprostredkovateľ, viazaný finančný agent pre spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. a nikdy nebola subjektom oprávneným poskytovať úvery, úvery na bývanie a spotrebiteľské úvery. Mal tak za to, že pokiaľ v obchodných podmienkach žalovanej nie je explicitne uvedené, že si za poskytnutie pôžičky nebude uplatňovať žiadne úroky ani poplatky, nie je dôvodné sa domnievať, že vykonáva regulovanú činnosť v rozpore s vyššie uvedenými právnymi predpismi, ak si žiadnu odplatu za poskytnutie pôžičky neuplatňuje. Podľa názoru žalobcu preto, ak dôjde k zrušeniu zájazdu z dôvodov nie na strane spotrebiteľa, takzvaná „Šikovná záloha“ nemôže byť plnením z právneho dôvodu pôžičky v prospech spotrebiteľa. Žalobca tvrdil, že nie je na mieste, aby si žalovaná vynucovala vrátenie plnenia, ktoré spotrebiteľom neposkytla.

1.2 Ďalej mal žalobca za to, že napriek skutočnosti, že ide o bezúročné pôžičky, nie je zrejmé, či si žalovaná za poskytnutie pôžičky inkasuje aj iné poplatky, keďže podľa článku 3.9 obchodných podmienok „pre prípad omeškania s vrátením požičanej čiastky podľa odstavca 3.8 sa cestujúci zaväzuje uhradiť Invii zmluvnú pokutu vo výške 0,1% dlžnej čiastky za každý deň omeškania až do zaplatenia. Týmto potom nie je dotknuté právo na náhradu škody a právo na uhradenie zákonných úrokov z omeškania“. Z uvedeného žalobca dôvodil, že žalovanej v prípade omeškania s úhradou splátky ceny zájazdu vzniká nárok na uplatňovanie zmluvnej pokuty vo výške 0,1% za každý deň omeškania, čo predstavuje 36,5% ročne a súčasne aj úrok z omeškania. Na samotnú zmluvnú pokutu však cestujúci nie je upozornený priamo v zmluve o obstaraní zájazdu, ale len vo všeobecných obchodných podmienkach žalovanej. Spôsob a rozsah zásahu do práv spotrebiteľov súvisí podľa žalobcu so skutočnosťou, že cestujúci - spotrebiteľ si od žalovanej nemienil požičať žiadne peniaze. Žalobca mal za to, že takýto postup žalovanej je neprijateľný, je v rozpore s dobrými mravmi a s požiadavkami odbornej starostlivosti žalovanej. Za súčasnej situácie ovplyvnenej šírením vírusu SARS-CoV-2 je predpoklad, že spotrebiteľia z objektívnych dôvodov nebudú môcť nastúpiť na zájazdy objednané prostredníctvom žalovanej, a tak neexistuje právny dôvod, aby boli žalovanou nútení zotrvať v zmluvnom vzťahu a nie je ani dôvod na uplatňovanie a vymáhanie nárokov na zaplatenie údajne poskytnutej pôžičky v cene zájazdu, ako ani na úhradu zmluvnej pokuty vo výške 0,1% denne z nezaplatennej ceny zájazdu. Podľa žalobcu žalovaná neakceptuje, resp. ignoruje odstúpenia od zmluvy o zájazde zo strany cestujúcich, čím porušuje ustanovenia zákona o zájazdoch a núti cestujúcich pod hrozbou exekúcie, či iných sankcií k zaplateniu ceny zájazdu. Tvrdil, že existuje preto dôvodná obava, že sa žalovaná bude voči spotrebiteľom domáhať úhrady finančných prostriedkov poskytnutých titulom pôžičky, ktorú v mene cestujúcich údajne uhradila cestovnej kancelárii a k tomu si bude od spotrebiteľov požadovať úhradu zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania, či iných škôd, resp. pri mimosúdnom uplatňovaní nárokov bude naďalej využívať praktiky,

ktoré možno považovať v zmysle platnej legislatívy za agresívne. Žalobca poukázal na to, že žalovaná je spoločnosťou s ručením obmedzeným a nevzťahujú sa na ňu žiadne poisťné krytia či povinnosti tak, ako sa to vyžaduje od cestovných kancelárií. Uviedol, že ak spotrebiteľia pod hrozbou sankcií zo strany žalovanej pristúpia k splateniu pôžičky v hodnote zájazdu, dôjde na strane žalovanej k bezdôvodnému obohateniu, pričom individuálni spotrebiteľia, ktorí sa budú chcieť domáhať svojich práv, budú mať sťažené postavenie v súdnom konaní, pretože samotné súdne konanie budú musieť iniciovať oni a budú musieť čakať roky na jeho výsledok, čím navyše vzhľadom na ich počet neúmerne zaťažia súdy. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal, aby súd neodkladným opatrením uložil žalovanej povinnosť uvedenú v bode 1. tohto uznesenia a zároveň uviedol, že samotným nariadením neodkladného opatrenia možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, a preto nepovažuje za potrebné podávať žalobu vo veci samej.

2. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca pripojil obchodné podmienky spoločnosti Invia.sk, s.r.o. a emailovú komunikáciu spoločnosti SOLVEX s.r.o. Bratislava s neznámym objednávateľom zájazdu a emailovú komunikáciu spoločnosti Invia.sk, s.r.o. Bratislava s objednávateľmi zájazdov zo dňa 17.4.2020 a dňa 22.4.2020.

3. Okresný súd Humenné uznesením sp. zn. 6Csp/51/2020 zo dňa 18.05.2020 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

4. Voči uvedenému uzneseniu žalobca podal odvolanie, v ktorom žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a nariadiť neodkladného opatrenie. Namietal nesprávne zistený skutkový stav na základe vykonaného dokazovania, keď tvrdil, že zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by žalovaná bola čokoľvek za cestujúceho zaplatila cestovnej kancelárii, taktiež z ničoho nevyplýva akceptácia pôžičky cestujúcim, keďže pôžička ani nebola súčasťou zmluvy s cestovnou kanceláriou, pričom poukázal aj na ustanovenie § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalobca namietal aj nesprávne právne posúdenie, keď tvrdil, že súd neprihliadol na zákonnú domnienku o individuálne nedohodnutej spotrebiteľskej zmluve, rovnako namietal, že súd nezisťoval, či žalovaný disponuje povolením na poskytovanie spotrebiteľských úverov, resp. neriešil, či právny úkon medzi stranami je platný, prípadne či nejde o zastretý právny úkon.

5. Žalovaná sa podaním doručeným Krajskému súdu v Prešove vyjadrila k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a odvolaniu žalobcu. V prvom rade vzniesla námietku vecnej, miestnej, kauzálnej, aj funkčnej príslušnosti súdu. Tvrdila, že z návrhu jasne vyplýva, že zámerom žalobcu nie je ochrana individuálnych práv konkrétnych spotrebiteľov, ale konanie smerujúce k vydaniu rozhodnutia o ochrane abstraktnej. Mala za to, že vecne príslušným na prejednanie veci je Krajský súd v Bratislave podľa § 31 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní je Najvyšší súd SR. Pokiaľ ide o miestnu príslušnosť, uviedla, že v danom prípade nie je daný žiaden z dôvodov pre určenie osobitnej miestnej príslušnosti, keďže žalobca nie je spotrebiteľom, preto je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného.

5.1 Vo vyjadrení k návrhu žalovaná ďalej uviedla, že ak by súd mal za to, že zámerom žalobcu nebolo začatie konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, potom namieta nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pretože ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa deklaruje združeniu na ochranu práv spotrebiteľa možnosť iniciovať na súde konanie na ochranu práv spotrebiteľov v rámci ochrany kolektívnych záujmov spotrebiteľov, avšak nešpecifikuje žiadne ďalšie podmienky. Podmienky pre aplikáciu uvedeného ustanovenia naopak špecifikuje samotný CSP v rámci ustanovení § 301 CSP týkajúcich sa abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach. Tvrdila, že žalobca ako združenie nie je v žiadnom prípade oprávnené vystupovať v mene spotrebiteľov (ako bližšie nešpecifikovaného celku) v rámci sporov o individuálne právo. Mala za to, že uvedené vyplýva aj z Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého združenie na ochranu spotrebiteľov nemôže v konaní vystupovať ako intervenient, naopak, v konaní môže vystupovať popri spotrebiteľovi len ako jeho zástupca alebo ako zúčastnená osoba. Podľa žalovanej preto platí, že ak si žalobca uplatňuje voči žalovanej nárok v spore o individuálne právo, resp. žiada pre takéto právo ochranu prostredníctvom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, musel by v konaní osvedčiť, že mu takéto individuálne právo, ktorému sa má poskytnúť ochrana, patrí, a teda, že má aktívnu vecnú legitímáciu. Žalovaná ďalej uviedla, že uznesenie ako také nemá účinky erga omnes, t.j. je záväzná len medzi stranami sporu. Z uvedeného dôvodu mala za to, že nemožnosť vydania uznesenia s účinkami erga omnes vylučuje možnosť nariadenia neodkladného opatrenia vo veci abstraktnej kontroly spotrebiteľských veciach.

Žalovaná poukázala tiež na zjavnú neopodstatnenosť samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a uviedla, že žalobca musí v rámci konania o vydanie neodkladného opatrenia osvedčiť nielen danosť potreby úpravy pomerov, ale aj danosť práva, ktorému má byť ochrana poskytnutá. Bola však názoru, že žalobca nie je so žalovaným v právnych vzťahoch, ktoré popisuje v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako ohrozené, a preto nedisponuje právom, ktorému by mala byť poskytnutá ochrana, preto považovala za vylúčené, aby súd návrhu vyhovel. Zároveň tvrdila, že žalobca neosvedčil potrebu úpravy pomerov, ako ani hrozbu akejkoľvek reálne hroziacej ujmy.

5.2 Ohľadom namietaného informovania zákazníka o podmienkach poskytovania služby „Šikovná záloha“, ďalej ohľadom splnenia podmienok podľa § 14 zákona č. 170/2018 Z. z. a k individuálnemu dojednaniu zmluvy žalovaná uviedla, že v zmluve o zájazde zákazník potvrdzuje, že súhlasí s podmienkami produktu „Šikovná záloha“ podľa podmienok uvedených vo VOP žalovaného, ako aj v ďalšej časti, kde zákazník uvádza, že podpisom zmluvy o zájazde cestujúci potvrdzuje, že bol pred podpisom tejto zmluvy oboznámený s obchodnými podmienkami žalovaného. Dodala, že zákazníkovi sú tieto podmienky odovzdané a je tiež informovaný, kde si ich vie kedykoľvek pozrieť online. Podľa žalovanej je preto zákazník riadne a niekoľkokrát informovaný o podmienkach produktu „Šikovná záloha“, tiež o vzniku právneho vzťahu, na základe ktorého je povinný vrátiť žalovanej požičanú sumu. Poukázala aj na to, že sa zákazník na využitie uvedenej služby vždy individuálne rozhoduje. Žalovaná uviedla, že pokiaľ ide o splnenie podmienok podľa § 14 zákona č. 170/2018 Z. z., rovnako platí, že splnenie podmienok tohto ustanovenia je viazané na každý jednotlivý individuálny vzťah. Pretože žalobca žiadny takýto vzťah neoznačil, pre žalovanú bolo nemožné akokoľvek sa k tvrdeniu žalobcu vyjadriť. Podľa žalovanej z dôvodu, že žalobca nepoznal podmienky uzatvárania individuálnych vzťahov, nie je oprávnený sa dovolávať akýchkoľvek svojich dohadov v tomto smere ako podkladov pri vydaní neodkladného opatrenia.

5.3 Pokiaľ ide o žalobcom uvádzané výzvy na splnenie povinnosti, žalovaná uviedla, že z jej strany ide o vecnú komunikáciu poukazujúcu na rozsah práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu so zákazníkom. Mala za to, že žalobcom predložená výzva v anonymizovanej podobe nie je dôkazom o reálnej a bezprostrednej hrozbe, keďže nepreukazuje, že by si žalovaná uplatňovala inú sumu, ako je suma dojednaná v zmluve. Čo sa týka žalobcom uvádzanej situácie spôsobenej pandémiou ochorenia COVID-19 na vzťahy žalovanej so zákazníkmi, žalovaná uviedla, že zákon o zájazdoch rieši podmienky, za akých je zákazník oprávnený od zmluvy o zájazde odstúpiť, pričom ide o vzťahy výsostne medzi zákazníkom a cestovnou kanceláriou poskytujúcou zájazd. Preto tvrdila, že žalovaná nie je nijako oprávnená zasahovať a vyhodnocovať prípadné odstúpenie od zmluvy o zájazde zo strany zákazníka, pretože nie je zmluvnou stranou zmluvy o zájazde. Podľa žalovanej preto z uvedeného vyplýva, že nie je dané previazanie medzi zmluvou o zájazde a zmluvou o poskytnutí produktu „Šikovná záloha“ vo vzťahu k ich trvaní a existencii, a teda prípadné nenastúpenie na zájazd alebo odstúpenie od zmluvy o zájazde nemá dopady na existenciu povinnosti v zmysle zmluvy medzi žalovanou a zákazníkom týkajúci sa poskytovania produktu „Šikovná záloha“.

5.4 Žalovaná tiež uviedla, že žiadny z argumentov ani dokladov predložených žalobcom neosvedčuje potrebu poskytnutia ochrany akémukoľvek individuálnemu právu a už vôbec nie potrebu ochrany práva neurčitého počtu spotrebiteľov. Podľa nej totiž žiadny z dokladov nepreukazuje, že by si žalovaná akokoľvek uplatňovala nároky v rozsahu, ktorý by odporoval právnym predpisom, a preto by bolo potrebné chrániť práva konkrétnych spotrebiteľov alebo spotrebiteľov vo všeobecnosti. Žalovaná žiadala tiež zohľadniť princíp proporcionality, teda reálne dôsledky vydania neodkladného opatrenia, s osobitným dôrazom na to, aby v dôsledku rozhodnutia nedošlo k vzniku neprimeranej ujmy na strane žalovanej.

5.5 V neposlednom rade mala žalovaná za to, že prvá výroková veta návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zjavne neprípustná, keďže žalobca požaduje vydanie rozhodnutia o návrhu erga omnes, a to dokonca za situácie, kedy jedinou výhradou žalobcu voči podstate záväzku je tvrdenie, že zákazníci nemali záujem o uzavretie zmluvy o poskytovaní produktov „Šikovná záloha“. Tvrdila, že bez špecifikácie konkrétnych individuálnych právnych vzťahov nie je možné posúdiť a ani všeobecne skonštatovať, že globálne všetky zmluvy boli uzavreté bez vôle zákazníka, preto nie je možné takémuto dohadu poskytnúť ochranu, a to ani len predbežného charakteru. Vo vzťahu k druhej výrokovej vete návrhu namietala znova absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Nakoniec, pokiaľ ide o tretiu výrokovú vetu, žalovaná uviedla, že doposiaľ nikdy neuplatňovala a ani neuplatňuje nároky vyplývajúce z tejto

zmluvnej podmienky, preto považovala návrh v tejto časti za nedôvodný. Vzhľadom na uvedené žiadala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

6. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 17CoCsp/29/2020 zo dňa 07.07.2020 napadnuté uznesenie Okresného súdu Humenné zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd preskúmal námietku žalovanej ohľadom vecnej a kauzálnej príslušnosti súdu a dospel k záveru, že nie je dôvodná. V bode 5. uznesenia uviedol, že žalobca nepodal žalobu na prejednanie sporu z abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach, ale žiadal o nariadenie neodkladného opatrenia na zdržanie sa použitia určitých obchodných podmienok, kde podľa § 324 ods. 2 CSP je zásadne vecne príslušný okresný súd. Za dôvodnú však odvolací súd považoval námietku miestnej príslušnosti, ktorú žalovaná uplatnila pri svojom prvom procesnom úkone, ktorý jej patrí. Mal za to, že žalovaná správne poukázala na to, že žalobca nie je osobou, ktorej by prislúchalo postavenie spotrebiteľa, preto vzhľadom na konštatovaný nedostatok procesnej podmienky - príslušnosti Okresného súdu Humenné na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil. Uložil súdu prvej inštancie zistiť, ktorý súd je miestne príslušným na konanie v prvej inštancii a následne vec tomuto súdu postúpiť.

7. Predmetná vec bola postúpená miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava I dňa 28.09.2020 s poukazom na ustanovenie § 15 ods. 1 CSP.

8. Z listinných dôkazov pripojených k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd zistil nasledovné:

8.1 Z obchodných podmienok spoločnosti Invia.sk, s.r.o. mal súd za preukázané, že uvedená spoločnosť pôsobí na slovenskom trhu ako cestovná agentúra prevádzkujúca svoju činnosť najmä prostredníctvom webových stránok invia.sk a www.lastminute.sk <<http://www.lastminute.sk>>. Ako cestovná agentúra je autorizovaným predajcom zájazdov renomovaných cestovných kancelárií, ktoré majú v súlade so zákonom zabezpečenú riadnu ochranu proti úpadku, a preto všetky ponúkané zájazdy sú poistené proti úpadku usporadujúcej cestovnej kancelárie. Cestujúci je v zmluvnom vzťahu priamo s cestovnou kanceláriou, pričom žalovaná má postavenie subjektu, ktorý zájazd cestujúcemu len predáva. Cestovná kancelária sa zaväzuje, že za dohodnutú cenu cestujúcemu obstará zájazd a cestujúci sa zaväzuje, že zaplatí za takýto zájazd dohodnutú cenu.

8.2 Podľa článku 3.8 obchodných podmienok, pokiaľ si cestujúci vyberie pre nákup zájazdu produkt „Šikovná záloha“, tak žalovaná vystaví cestujúcemu platobné podmienky produktu „Šikovná záloha“ prostredníctvom platobného e-mailu (ďalej len „Platobné podmienky“). Uzatvorením Zmluvy o zájazde sa potom medzi cestujúcim a žalovanou uzatvára zmluva o pôžičke, kde zapožičiava žalovaná cestujúcemu čiastku rovnajúcu sa rozdielu medzi zálohou na cenu zájazdu uvedenú v Zmluve o zájazde a čiastkou uvedenou v rozvrhu platieb podľa Platobných podmienok produktu „Šikovná záloha“ a cestujúci túto čiastku od žalovanej prijíma (ďalej len ako „požičaná čiastka“) a zaväzuje sa ju žalovanej vrátiť v lehote najneskôr do dátumu uvedeného v Platobných podmienkach. Požičanú čiastku žalovaná uhradí ako doplatok zálohy uvedenej v zmluve o zájazde v prospech cestovnej kancelárie, s ktorou má klient uzatvorenú zmluvu o zájazde podľa podmienok v nej uvedených. Požičaná čiastka nie je úročená. Cestujúci je oprávnený požičanú čiastku vrátiť kedykoľvek, i v splátkach, celú najneskôr však do uvedeného dátumu v Platobných podmienkach.

8.3 Podľa bodu 3.9 obchodných podmienok, pre prípad omeškania s vrátením požičanej čiastky podľa odstavca 3.8 sa cestujúci zaväzuje uhradiť žalovanej zmluvnú pokutu vo výške 0,1% dlžnej čiastky za každý deň omeškania až do zaplatenia. Týmto potom nie je dotknuté právo na náhradu škody a právo na uhradenie zákonných úrokov z omeškania.

8.4 V článku 6.2 a 6.3 obchodných podmienok je upravené odstúpenie od Zmluvy, ak nastanú neodvratiteľné a mimoriadne okolnosti, pre ktoré môže od Zmluvy odstúpiť tak cestujúci, ako aj cestovná kancelária. Podľa článku 6.4 obchodných podmienok pri odstúpení od Zmluvy je cestovná kancelária povinná vrátiť cestujúcemu všetky platby, ktoré od neho alebo v jeho mene prijala na základe Zmluvy alebo v súvislosti s ňou bezodkladne, najneskôr však do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia cestujúceho o odstúpení od Zmluvy alebo odstúpenia spoločnosti cestovnej kancelárie od Zmluvy.

8.5 Žalobca predložil súdu aj Zmluvu o zájazde neidentifikovaného objednávateľa uzatvorenú so spoločnosťou HYDROTOUR, cestovná kancelária, a. s., v ktorej sa nachádza aj doplnenie o text „klient súhlasí s podmienkami produktu „Šikovná záloha“ podľa podmienok uvedených vo VOP Invia.sk, s.r.o.“.

8.6 Z emailovej komunikácie žalovanej z 22.4.2020 predloženej žalobcom vyplýva, že žalovaná odpovedá na storno zájazdu tak, že všetky platby sa riadia podľa VOP organizujúcej cestovnej kancelárie, ktoré boli súčasťou platobného e-mailu spoločne so Zmluvou o zájazde. Je nutné uhradiť všetky platby podľa rozpisu v Zmluve a splátky nie je možné posunúť. Ak budú štátne hranice SR aj v termíne dovolenky uzatvorené a nebude možné zájazd realizovať, rieši sa každý takýto prípad individuálne podľa aktuálnych pokynov organizujúcej cestovnej kancelárie.

8.7 Z emailu žalovanej zo dňa 17.4.2020 vyplýva, že ním požiadala objednávateľku zájazdu o doplatenie produktu „Šikovná záloha“ do 21.4.2020 s poznámkou, že k uvedenému dátumu nebudú účtované žiadne poplatky z omeškania. Požičanú čiastku je žalovaná povinná uhradiť ako doplatok prvej zálohy uvedenej v Zmluve o zájazde v prospech cestovnej kancelárie, s ktorou má objednávateľka uzatvorenú Zmluvu o zájazde. Zároveň ju žalovaná informuje, že po uhradení doplatku za „Šikovnú zálohu“ môže následne žiadať o prevedenie na poistený poukaz s dlhšou platnosťou, o zmenu termínu, destinácie alebo využiť iné prostriedky a zákonné možnosti voči cestovnej kancelárii.

8.8 Ďalšia predložená emailová komunikácia sa týkala spoločnosti SOLVEX s.r.o. so svojím klientom, ktorý odstúpil od zmluvy. Nevyplyva z nej skutočnosť, že by zájazd bol objednávaný sprostredkovane cez žalovanú.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. c) a d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby
c) nenakladala s určitými vecami alebo právami,
d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Podľa § 328 ods. 2 veta prvá CSP o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326.

Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

Podľa § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súborom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno v činnosti súdu pred začatím konania, a pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia výlučne na tom, kto ho navrhuje, s tým, že smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávných skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia neodkladného opatrenia. Unesenie dôkazného bremena v tomto konaní teda predpokladá len to, aby žalobca súdu aspoň navrhol dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený predbežným opatrením, ako i dôkazy na osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti takéhoto opatrenia. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdení navrhovateľa neodkladného opatrenia bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Neodkladné opatrenie nemožno vydať iba na základe tvrdení žalobcu bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Neodkladné opatrenie musí byť zároveň primerané nároku, mať s ním vecnú súvislosť a musí byť prípustné.

11. Pred nariadením neodkladného opatrenia, ktorým sa strane sporu ukladá, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo aby niečo znášala, sa vychádza z vymedzenia uvedeného návrhu a skúma sa, či je dostatočne odôvodnený, skúmajú sa skutkové okolnosti vzťahujúce sa na rozsah navrhovaného opatrenia. Súd pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musí vziať zreteľ na fakty, proporcionality následku a príčiny jeho vzniku. Ďalej je potrebné zvažovať pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacích záujmov za súčasnej minimalizácie zásahov do základných práv strán sporu. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej (aj keď len dočasnej) úpravy právnych pomerov by bolo právo dotknutého subjektu ohrozené. Je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana alebo osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo ohrozenia (znemožnenie budúceho výkonu rozhodnutia). Neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán a v dôsledku nariadenia neodkladného opatrenia nesmie vzniknúť neprimeraná ujma povinnému.

12. Na základe zistených skutočností súd dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný.

13. Podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa voči spotrebiteľom, ktorí nemohli nastúpiť na zájazd z dôvodu mimoriadnej situácie vyhlásenej vládou Slovenskej republiky dňa 16.3.2020 alebo odstúpili od zmluvy o zájazde z dôvodu opatrení na zabránenie šírenia vírusu SARS-CoV-2, vymáhania plnenia a uplatňovania nárokov podľa článku 3 bodu 3.8 obchodných podmienok a zároveň, aby súd uložil žalovanej zdržať sa používania obchodnej podmienky uvedenej v článku 3 bod 3.9 obchodných podmienok týkajúcej sa uplatňovania zmluvnej pokuty. Hoci o predmetnom návrhu už rozhodol Okresný súd Humenné uznesením sp. zn. 6Csp/51/2020 zo dňa 18.05.2020 tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, uvedené uznesenie bolo z dôvodu vznesenej námietky miestnej príslušnosti žalovanou zrušené odvolacím súdom. Žalovaná síce namietala aj vecnú, kauzálnu a funkčnú príslušnosť súdu, Krajský súd v Prešove však v uznesení sp. zn. 17CoCsp/29/2020 zo dňa 07.07.2020 nepovažoval túto námietku za dôvodnú, keď uviedol, že žalobca jednoznačne podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a nie žalobu na prejednanie sporu z abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach. Za dôvodnú odvolací

súd považoval námietku miestnej príslušnosti, ktorú žalovaná uplatnila pri svojom prvom procesnom úkone, preto vzhľadom na konštatovaný nedostatok procesnej podmienky - príslušnosti Okresného súdu Humenné na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil.

14. Súd z predložených listinných dôkazov zistil, že žalovaná je cestovnou agentúrou v zmysle ustanovenia § 5 písm. d) zákona č. 170/2018 Z. z., ktorá sprostredkúva predaj zájazdov cestovných kancelárií, s ktorými má uzatvorenú zmluvu o obchodnom zastúpení, pričom sa zmluva o zájazde uzatvára v mene cestovnej kancelárie, pre ktorú sa zájazd sprostredkúva, a táto zodpovedá za plnenia zmluvy o zájazde. Takáto cestovná kancelária sa potom v zmysle ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 170/2018 Z. z. zaväzuje, že za dohodnutú cenu cestujúcemu obstará zájazd, a cestujúci sa zaväzuje, že zaplatí dohodnutú cenu zájazdu. Pre neodvratiteľné a mimoriadne udalosti však môže od zmluvy o zájazde odstúpiť tak cestujúci, ako aj cestovná kancelária, a to podľa § 21 zákona č. 170/2018 Z. z. Z uvedeného vyplýva, že zmluva o zájazde sa uzatvára medzi objednávatelom a cestovnou kanceláriou, ktorá v prípade odstúpenia od zmluvy je povinná vrátiť cestujúcemu všetky platby, ktoré od neho alebo v jeho mene prijala, a to najneskôr do 14 dní od odstúpenia od zmluvy o zájazde. V predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca žiadal, aby súd neodkladným opatrením uložil žalovanej povinnosť zdržať sa vymáhania plnenia a uplatňovania nárokov podľa článku 3 bod 3.8 obchodných podmienok, pričom ide o zálohu, ktorú žalovaná uhradí namiesto objednávateľa zájazdu priamo cestovnej kancelárii. Jedným z dôvodov, pre ktoré žalobca žiadal nariadiť neodkladné opatrenie, je tvrdenie, že si spotrebiteľ od žalovanej nemienil požičať peniaze, preto je podľa žalobcu postup žalovanej v rozpore s dobrými mravmi a s požiadavkami odbornej starostlivosti. Z predloženej zmluvy o zájazde uzatvorenej medzi cestovnou kanceláriou HYDROTOUR, cestovná kancelária, a s. a objednávateľom zájazdu zo dňa 29.01.2020 však vyplýva, že zmluva bola doplnená o text v znení „klient súhlasí s podmienkami produktu „Šikovná záloha“ podľa podmienok uvedených vo VOP Invia.sk, s.r.o.“. Súd tak mal za to, že objednávateľ zájazdu priamo v zmluve o zájazde súhlasil s podmienkami produktu „Šikovná záloha“, preto nemal za preukázané tvrdenie žalobcu, že si objednávateľ zájazdu ako spotrebiteľ nemienil požičať finančné prostriedky od žalovanej. Z článku 3.8 VOP žalovanej zároveň vyplýva, že si objednávateľ zájazdu mal možnosť vybrať pre nákup zájazdu produkt „Šikovná záloha“ a v takom prípade si musel byť vedomý skutočnosti, že sprostredkovateľ zájazdu, teda žalovaná, za neho uhradí časť ceny zájazdu a objednávateľ ju vráti žalovanej podľa dohodnutých podmienok. Ak by tomu tak nebolo, objednávateľ zájazdu by musel cenu zájazdu alebo jej pomernú časť zaplatiť priamo cestovnej kancelárii. V prípade, že sa objednávateľ rozhodol využiť produkt „Šikovná záloha“, využil len možnosť, že žalovaná za neho uhradí cestovnej kancelárii žiadané platby, t.j. cenu zájazdu a jemu vznikne výhoda úhrady zájazdu podľa dohodnutých platobných podmienok.

14. Žalobca ďalej v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že spotrebiteľia za danej situácie ovplyvnenej šírením vírusu SARS-CoV-2 nebudú môcť z objektívnych dôvodov nastúpiť na objednané zájazdy, preto zo strany žalovanej neexistuje právny dôvod, aby boli objednávateľia zájazdu nútení zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalovanou a rovnako podľa žalobcu nie je dôvod na uplatňovanie a vymáhanie nárokov na zaplatenie údajnej pôžičky. Súd v súvislosti s mimoriadnou situáciou v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukazuje na skutočnosť, že vyhlásením mimoriadnej situácie, či núdzového stavu nedochádza k zániku zmluvného vzťahu medzi objednávateľom a cestovnou kanceláriou, t.j. zmluvy o zájazde sú naďalej platné. Možnosť odstúpenia od zmluvy a jej následky sú upravené priamo v ustanovení § 21 zákona č. 170/2018 Z. z., teda uvedený zákon upravuje podmienky a postup pri odstúpení od zmluvy a poskytuje cestujúcemu ochranu v prípade, ak nastanú neodvratiteľné a mimoriadne okolnosti. Podľa VOP žalovanej, žalovaná spolupracuje len s cestovnými kanceláriami, ktoré sú poistené proti úpadku a zabezpečuje tak riadnu ochranu práv cestujúcich pri insolventnosti cestovných kancelárií. Vzhľadom na uvedené, keď sa zmluva o zájazde uzatvára medzi cestovnou kanceláriou a objednávateľom, nie je možné súhlasiť s tvrdením žalobcu, že žalovaná neakceptuje alebo ignoruje odstúpenia od zmluvy o zájazde zo strany cestujúcich, keďže cestujúci má v zmysle zákona č. 170/2018 Z. z. adresovať prípadné odstúpenie od zmluvy priamo cestovnej kancelárii. Žalovaná tak nemá možnosť posúdiť prípadné odstúpenie od zmluvy.

15. Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že existuje dôvodná obava, že sa žalovaná bude voči spotrebiteľom domáhať úhrady finančných prostriedkov titulom zmluvy o pôžičke, ako aj úhrady zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania, súd považoval za ničím nepreukázané, hypotetické tvrdenia. Žalobca predložil súdu emailové komunikácie (bod 8.6 až 8.8 uznesenia), z ktorých však nevyplýva, že by

žalovaná vykonávala úkony smerujúce k vymáhaniu platieb šikanóznym spôsobom, či v rozpore s dobrými mravmi alebo že by žiadal úhradu zmluvnej pokuty, či úroky z omeškania. Žalovaná žiadala o doplatenie platieb podľa rozpisu v zmluve o zájazde. Emailová komunikácia zo dňa 31.03.2020 (bod 8.8 uznesenia) sa dokonca ani netýka žalovanej, ale spoločnosti SOLVEX, s.r.o., resp. z uvedenej komunikácie nie je možné zistiť, kto bol sprostredkovateľom zájazdu.

16. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca odôvodnil aj s poukazom na to, že žalovaná je spoločnosťou s ručením obmedzeným, na ktorú sa nevzťahujú žiadne poisťné krytia a v prípade, ak by spotrebiteľia pristúpili k splateniu „Šikovnej zálohy“, potom by sa žalovaná bezdôvodne obohatila. Súd ani uvedené tvrdenie nepovažoval za rozhodujúcu skutočnosť odôvodňujúcu potrebu neodkladnej úpravy pomerov, keďže pri uzatvorení zmluvy o obstaraní zájazdu je významné, či zmluvu proti insolventnosti má uzatvorenú konkrétna cestovná kancelária a nie sprostredkovateľ. Objednávateľ zájazdu je v zmluvnom vzťahu s cestovnou kanceláriou a ochranu cestujúceho pre prípad úpadku cestovnej kancelárie rieši ustanovenie § 9 zákona č. 170/2018 Z. z. Ani prípadná insolventnosť žalovanej, či jej zánik by tak nemal vplyv na možnosť vrátenia zaplatenej ceny zájazdu od cestovnej kancelárie. Zaplatenie produktu „Šikovní záloha“ zo strany objednávateľa priamo žalovanej by nepredstavoval vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej, keďže je žalovaná povinná tieto finančné prostriedky uhradiť cestovnej kancelárii, s ktorou má objednávateľ zájazdu uzatvorený zmluvný vzťah. Napokon súd poznamenáva, že skúmanie, či žalovaná disponuje povolením udeleným Národnou bankou Slovenska na poskytovanie spotrebiteľských úverov, nie je v štádiu rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia potrebné, a to najmä za situácie, že samotný žalobca tvrdí, že v obchodných podmienkach žalovanej je uvedené, že si za poskytnutie pôžičky nebude uplatňovať žiadne úroky.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že žalobca neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, resp. existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Navrhovateľ neodkladného opatrenia (žalobca) musí (pokiaľ chce byť v konaní o neodkladnom opatrení úspešný) osvedčiť nielen svoj nárok voči žalovanému, ale aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov, t. j. naliehavosť situácie alebo obavu z ohrozenia výkonu budúceho rozhodnutia. V tomto smere nepostačuje iba obava žalobcu ako spotrebiteľského združenia o práva spotrebiteľov vyplývajúce zo zákona o zájazdoch, ale osvedčenie, že táto obava aj reálne hrozí (a to v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia). Žalobca v predmetnej veci neosvedčil a nepreukázal potrebu okamžitého zásahu zo strany súdu, keďže z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplýva záver, že by mala žalovaná ohroziť práva spotrebiteľov, resp. by mala získať bezdôvodné obohatenie. Stav bezprostredne hroziacej ujmy nie je možné bez ďalšieho považovať za preukázaný len na základe tej skutočnosti, že žalovaná v čl. 3 bod 3.8 obchodných podmienok ponúka produkt „Šikovná záloha“. Toho času hrozba ujmy z konania žalovanej vo vzťahu k žalobcovi, resp. spotrebiteľom nielenže nie je bezprostredná, ale v čase rozhodovania súdu je navyše len hypotetická. Bez osvedčenia naliehavosti situácie nemožno prijať záver, že spotrebiteľom hrozí vznik reálnej ujmy, ktorá je podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia. Z dôkazov, ktoré žalobca predložil spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, nevyplýva potreba takej neodkladnej úpravy pomerov strán sporu, akú žiadal. Na podporu svojich tvrdení žalobca predložil len dve emailové komunikácie medzi žalovanou a objednávateľmi zájazdu, z ktorých vyplýva reakcia žalovanej na vzniknutý stav počas zavedenia opatrení proti šíreniu vírusu SARS-CoV-2, kedy sa žalovaná domáhala doplatenia zálohy v súlade s uzatvorenými zmluvami a všeobecnými obchodnými podmienkami. Tieto zálohy však žalovaná bola povinná uhradiť cestovným kanceláriám, s ktorými sprostredkovala uzatvorenie zmluvy o zájazde jednotlivým spotrebiteľom. Tak, ako bolo uvedené vyššie, objednávateľia zájazdov majú možnosť domáhať sa vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov priamo od cestovných kancelárií. Súd potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán nevzhladol ani v návrhu žalobcu na uloženie žalovanej povinnosti zdržať sa použitia obchodnej podmienky uvedenej v článku 3 bod 3.9 obchodných podmienok týkajúcej sa uplatňovania zmluvnej pokuty, pretože žalobca opätovne neosvedčil potrebu neodkladného zásahu súdu, t. j. že by žalovaná akýmkoľvek spôsobom uplatňovala zaplatenie zmluvnej pokuty. Súd v neposlednom rade dodáva, že žalobcovi nič nebráni iniciovať konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, ak má za to, že žalovaná používa neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

18. Keďže pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné splnenie všetkých predpokladov, t. j. aj preukázanie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, ktoré tu musí reálne hrozíť, je

nepochybné, že táto podmienka v danom prípade splnená nebola, preto súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, t.j. podľa pomeru úspechu vo veci. Keďže súd zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, žalovaná bola v konaní v plnom rozsahu úspešná. Podľa pomeru úspechu v spore preto vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanej. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Okresný súd Bratislava I (§ 357 písm. d/ CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.